

JARÐHITALEIT VIÐ HOFSSÓS
SUMARIÐ 1976

Haukur Jóhannesson
Ragna Karlsdóttir

ORKUSTOFNUN
Jarðhitadeild

JARDHITALEIT VIÐ HOFSSÓS

SUMARIÐ 1976

Haukur Jóhannesson
Ragna Karlsdóttir

INNGANGUR.

Athugun þessi var gerð að beiðni Hofsósshrepps og fór fram í öndverðum júlímánuði 1976. Í þessari skýrslu er greint frá niðurstöðum þessarar athugunar. Þessi athugun var þrípætt: (i) jarðfræðiathugun, (ii) segulmælingar og (iii) viðnámsmælingar. Athuganir beindust einkum að svæðinu sunnan Hofsóss, suður fyrir Reykjarhól. Sagnir eru um að jarðhiti hafi áður fyrr verið utan í hólnum sjávarmegin sem síðar hafi hlaupið í sjó fram. Aðrar sagnir herma að hóllinn sé kenndur við jóreyk.

JARDFRÆDIYFIRLIT.

Berggrunnur svæðisins er úr tertierum basalt hraunlögum sem eru liklega kringum 8 milljón ára gömul. Í þetta berg sést í bökkunum sunnan Hofsóss (Fnr. 14897) en það hverfur undir yngri myndanir norðan við þorpið. Einnig sést í þetta berg í farvegi Grafarár og svo í öllum fjöllum ofan við byggðina. Í bökkunum sunnan við Hofsós eru takmarkaðar opnur í þetta gamla berg. Hraunlöginn eru frá 2 upp í um 10 m þykk með allt að 1 m þykkum rauðalögum á milli. Hraunlöginn eru ýmist þóleítlög (einkum við Grafarós) eða beltótt og plagióklas/pýroxen dílótt ólivínbasaltlög. Hraunlöginn eru tölувert sprungin. Allt bergið er tölувert holufyllt og finnast m.a. eftirtaldar holufyllingar: kabasít, tomsónít, anal sím, levín, seladónít, kalsít og töluvvert af leirfyllingum (oftast gulleitar). Nær öll þessi lög hafa öfuga segulstefnu og þeim hallar um 4° í suðvestur. Á svæðinu í kringum Reykjarhól fundust þrír gangar. sem hafa rétta segulstefnu Fnr. 14897. Stefna ganganna er á bilinu N10°V til N-S og breidd þeirra er frá 2 upp í 6 metrar. Nyrsta ganginum hallar um 70-80° í austur en hinir eru nær lóðréttir. Í bökkunum sunnan Hofsóss eru 2-3 misgengi, en stærð þeirra er óviss vegna takmarkaðra opna. Þau stefna eftir ströndinni og eru töluvvert fyllt af holufyllingum og virðast því vera nokkuð gömul.

Síðast á tertiertíma og á fyrri hluta ísaldar var hlé á gosvirkni á svæðinu og jöklar surfu landið. Eldvirkni hófst svo aftur um miðja ísöldina, fyrir um tveimur milljónum ára, á utanverðum Skaga, yst á

Höfðaströnd og í Sléttuhlíð og varaði í um eina og hálfa milljón ára. Þessar yngri myndanir liggja mislægt ofan á eldri myndunum. Berggrunnur á láglendi norðan við Hofsós að Þórðarhöfða, sem er forn eldstöð, er úr grágrýtishraunum sem runnið hafa á hlýskeiði á þessu tímabili (þau hafa rétta segulstefnu). Þessi grágrýtishraun eru grófkornótt og plagióklas/pýroxen dílótt með smáum gabbróhnyðlingum á stangli. Þau eru oftast fallega stuðluð en oft eru bólstrar neðst sem benda til, að hraunin hafi runnið út í vatn eða sjó. Í Þórðarhöfða og Málmey sjást brotalínur sem stefna NNV-SSA og skera þessar yngri myndanir. Ekki hefur verið hægt að rekja þessi brot suður að Hofsósi. Ofan á þessar myndanir kemur jökulruðningur sem er allt að 25 m þykkur. Þessi jökulruðningur er líklega hluti af jökulgörðum frá svonefndu Álfanesstigi, þegar hlé varð á hopun jökla í lok síðasta jökulskeiðs, fyrir um 12000 árum. Jarðhiti leitar oft upp með göngum og misgengjum og var þeim því sérstakur gaumur gefinn en engin óyggjandi merki fundust sem bentu til að jarðhiti sé né hafi verið á yfirborði til skamms tíma á þessu svæði.

VIÐNÁMS- OG SEGULMÆLINGAR.

Í viðnámsmælingum er mælt viðnám jarðlaganna gegn rafstraumi. Rafleiðni jarðlaganna er einkum háð því vatnsmagni, sem þau hafa að geyma svo og hita og seltu vatnsins. Þannig sýna jarðlög, sem innihalda heitt vatn, lægra viðnám en samskonar jarðlög með köldu vatni.

Sumarið 1976 voru gerðar niú viðnámsmælingar vegna jarðhitaleitar í nágrenni Hofsós. Beindist athyglan einkum að Reykjarnarhóli, sem er hóll á allháum sjávarbakka, um 4 km sunnan Hofsóss. Sögusagnir eru til um jarðhita í Reykjarnarhóli og að bakkinn hafi hrunið fram og grafið öll ummerki jarðhitans. Gerðar voru sjö mælingar sem skynja allt að 1500 metra dýpi:

- HF1 og HF2 við Reykjarnarhóli
- HF3 um 1 km suður af Gröf
- HF4 um 600 m suðaustur af Gröf
- HF5 við Grafargerði
- HF6 við Ósland
- HF7 VIÐ Pönglaskála

Auk þessa voru gerðar tvær tvípólmaelingar sem skynja meira dýpi:

T-7641 Frá Reykjarhóli, 3.5 km til norðausturs

T-7642 Frá stað mitt á milli Reykjarhóls og Grafargerðis, 6 km til suðausturs.

Staðsetning mælinganna er sýnd á Fnr. 15212

Fjórar viðnámsmælingar HF1 - HF4 liggja á línu frá Reykjarhóli til ANA. Þær eru sýndar á sniði A-A á Fnr. 15215. Efst sýna þær allar hátt viðnámslag, sem er þykkast í HF1 um 130 metrar en þynnist til austurs og er innan við 10 metra á þykkt í HF4. HF1, sem er staðsett eins nærri Reykjarhóli og auðið er, sýnir 80-100 Óm lag neðan háa viðnámsins allt niður á um 900 metra dýpi. Þar lækkar viðnámið niður í 10-15 Óm og nær eins langt niður og mælingin skynjar. Í HF2 tekur 130-170 Óm lag við neðan háa viðnámsins og nær niður á 800 metra dýpi. Þar lækkar viðnámið í 10-15 Óm eins og í HF1. Mælingarnar HF3 og HF4 sýna 130-170 Óm lag neðan háa viðnámsins og nær það niður á um 950 metra dýpi. Þar fyrir neðan tekur við lag með 30-50 Óm viðnámi. Tvípólmaeling, sem liggur frá Reykjarhóli í stefnu sniðsins (T-7641). bvrjar á 750 metra dýpi og skynjar 3.5 km dýpt. Tenging hennar við HF1 sést á Fnr. 15223. Snið B-B liggur frá Þönglaskála til suð-austurs að Óslandi, sjá Fnr. 15214. Efst í sniðinu er hátt viðnámslag, þykkast nyrst en þynnist til suðurs. Undir því er 80-100 Óm viðnám í HF1 við Reykjarhól og HF5 við Grafargerði. Á 900-100 metra dýpi lækkar viðnámið í 10-15 Óm í HF1 og 30 Óm í HF5. Til suðurs frá Reykjarhóli hækkar viðnámið. Undir háa viðnámslaginu í HF6 við Ósland er 130-170 Óm viðnámslag niður á 850 metra dýpi, en þar lækkar viðnámið í 30 Óm. Í nyrstu mælingunni í HF6 við Þönglaskála er háa viðnámslagið 250 metra þykkt. Undir því er 130-170 Óm viðnámlag, sem nær eins djúpt og mælingin skynjar. Tvípólmaeling, sem nær frá stað mitt á milli Reykjarhóls og Grafargerðis í stefnu sniðsins 6.5 km til suðausturs, staðfestir það að viðnám hækkar verulega á miklu dýpi til suðurs frá Reykjarhóli. (Fnr. 15224)

Af niðurstöðum mælinga sést að lægst viðnám er við Reykjarhól. Trúlegt er að nálægð sjávar hafi áhrif til lækkunar á viðnámið í HF1

en þau ættu ekki að vera ráðandi í HF2. Lágviðnámslagið er á allmiklu dýpi eða á 800-900 metrum og bendir það til þess, að þetta lága viðnám sé ekki vegna sjávaráhrifa.

Segulmælingar voru gerðar við Reykjarhól og sýndu þær að gangur með norðlægri stefnu liggur rétt austan við Reykjarhól og sést hann í bakkanum rétt sunnan hólsins. Annar gangur eða gangasveimur liggur samsíða ganginum rétt austar. Hugsanlegt er, að heitt vatn komi upp með þessum göngum, þó þess verði ekki vart á yfirborði. Sjá Fn. 15217 og Fn. 15213.

NIÐURSTÖÐUR.

Niðurstöður athuganna gefa til kynna, að við Reykjarhól sé afmarkað svæði, sem hefur lágt viðnám á miklu dýpi. Vegna dýptar niður á þetta lága viðnám, þykir óliklegt, að hér sé um sjávaráhrif að ræða. Hugsanlegt er, að þetta sé jarðhiti, þó ekki sé hægt að fullyrða um slikt, þar sem engin ummerki jarðhita finnast á yfirborði. Í ráði er að bora 300 metra djúpa hitastigulsholu við Reykjarhól. Ráðlegt er að bíða með ákvörðun um frekari aðgerðir, þar til niðurstöður þeirrar borunar liggja fyrir. Verði tekin ákvörðun um frekari borun, er mælt með nákvæmari segulmælingum við Reykjarhól en ekki þykir þörf frekari viðnámsmælinga að svo stöddu.

ORKUSTOFNUN

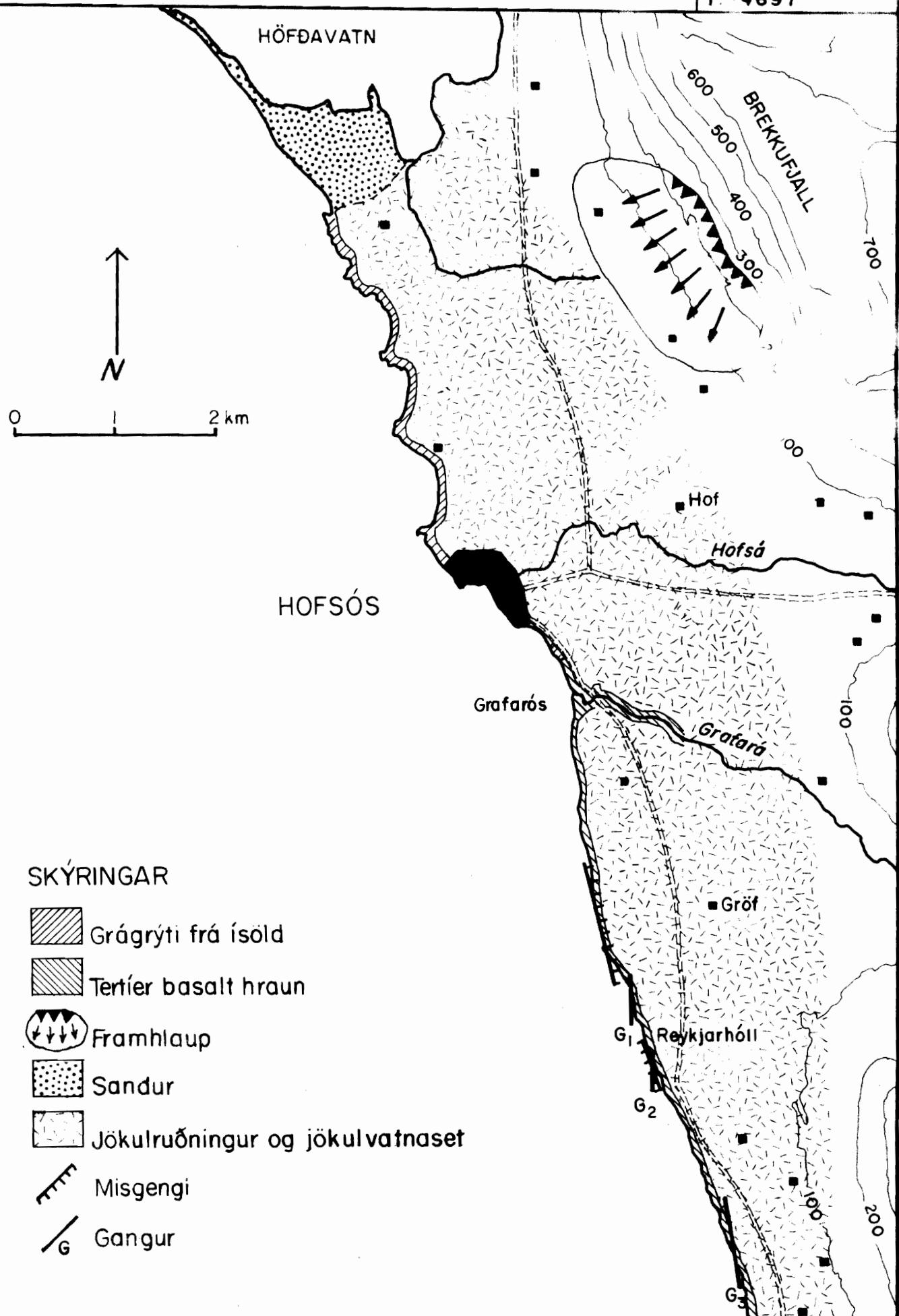
Jarðfræðikort af Hofsós
og nágrenni

8.7.76 HJ/HBS

T. II

B 82

F 4897

ORKUSTOFNUN

HOFSSÓS

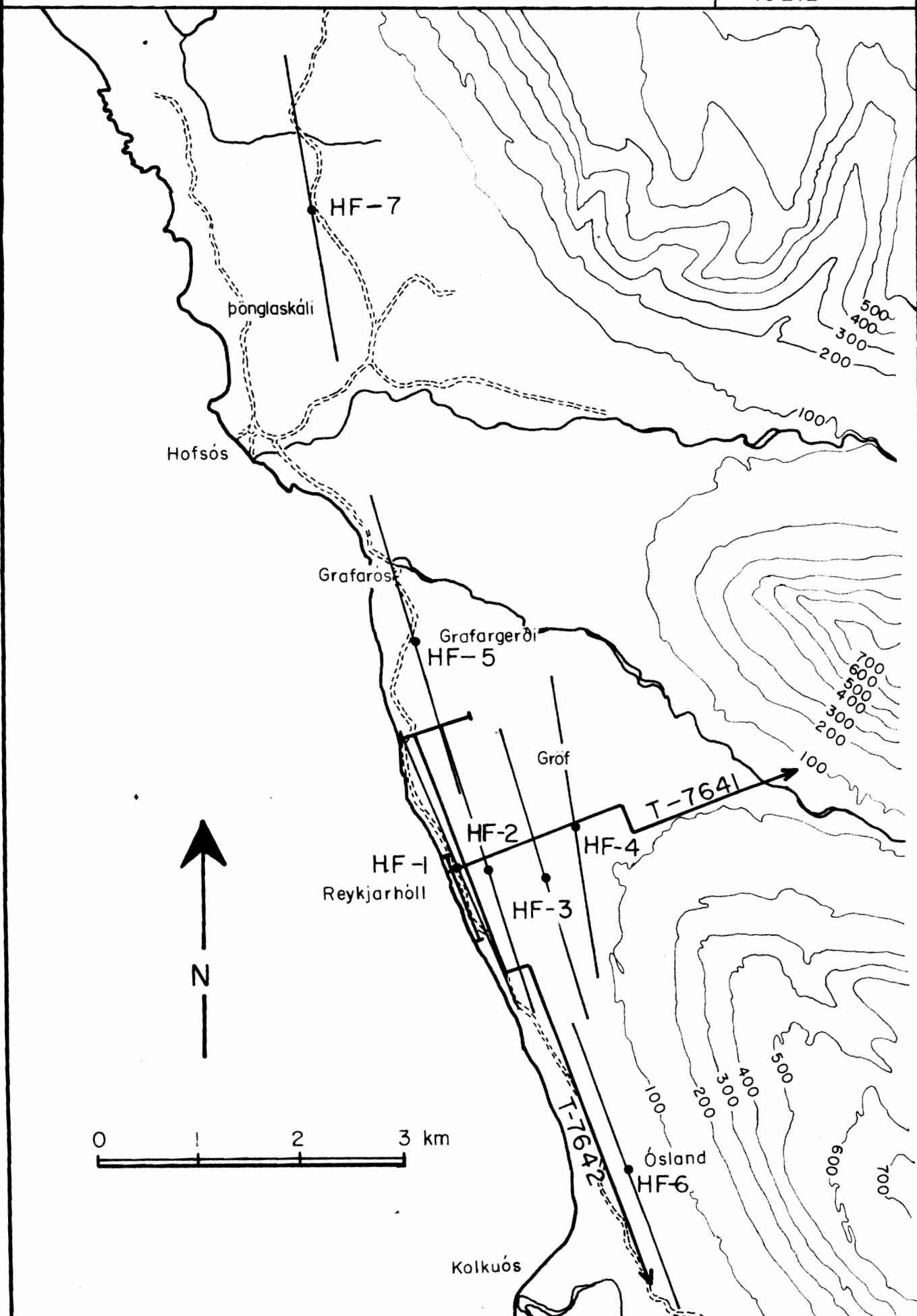
Staðsetning viðnámsmælinga

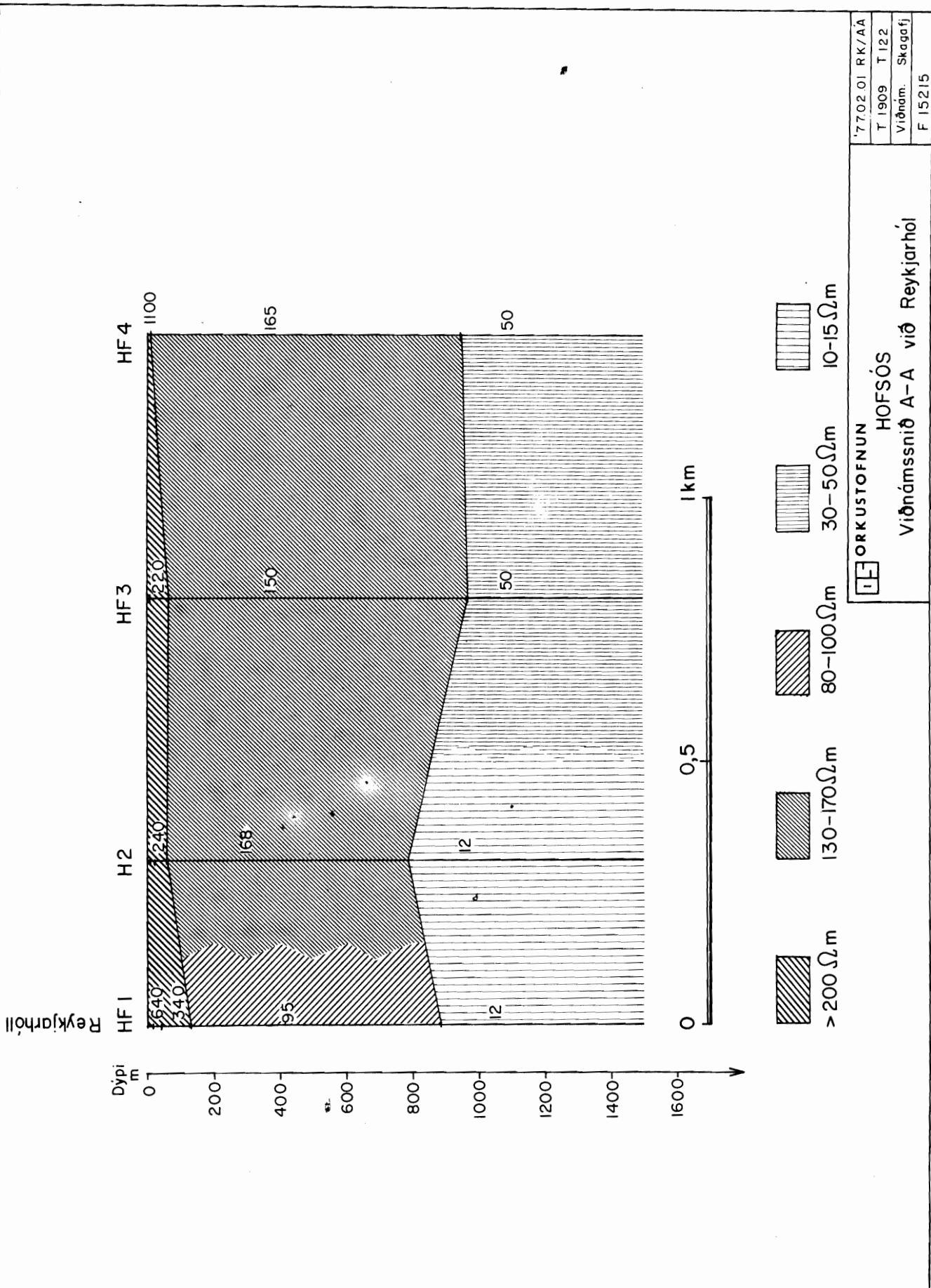
'77.02.03 RK/AÁ

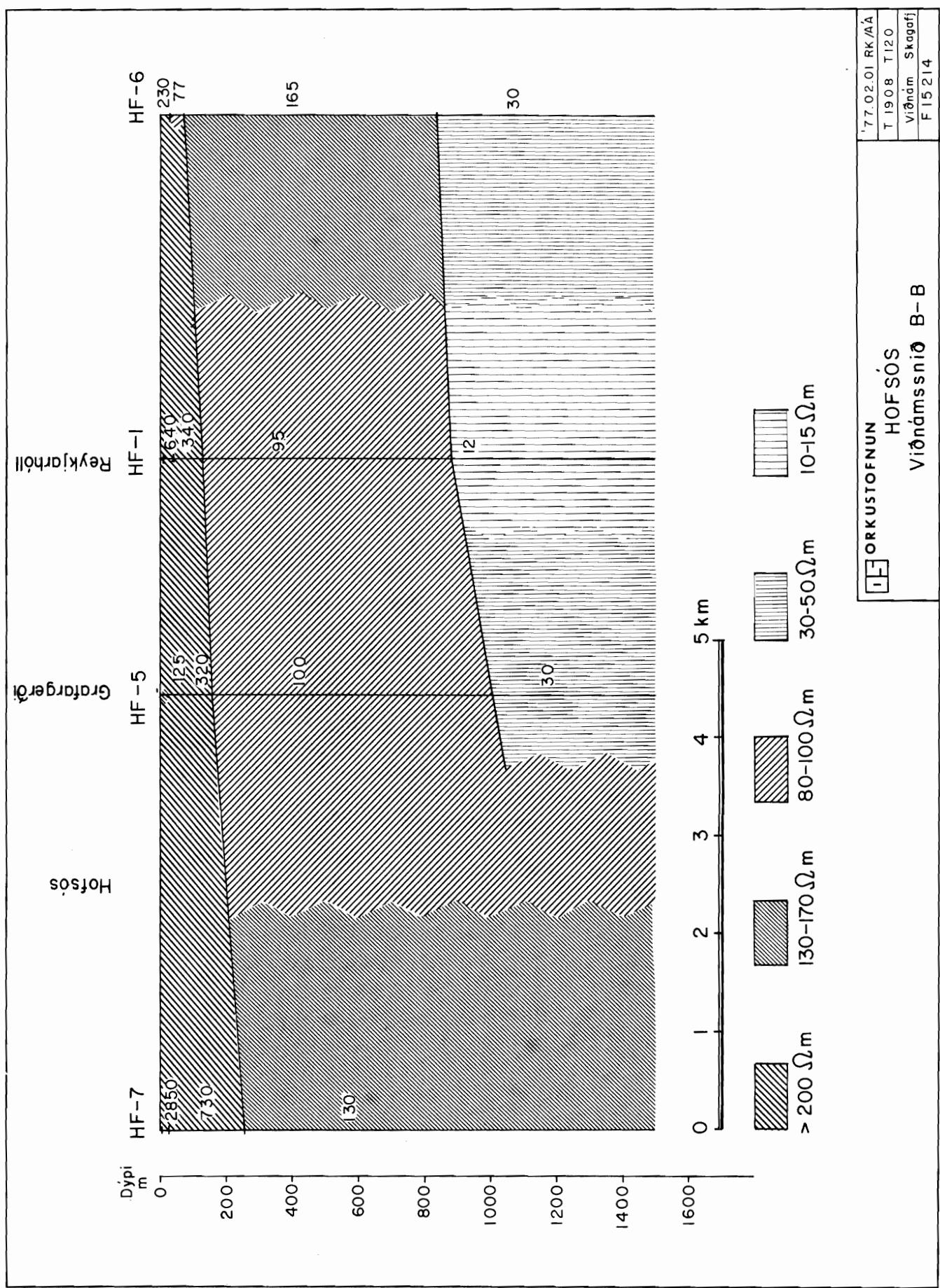
T 121 T 1910

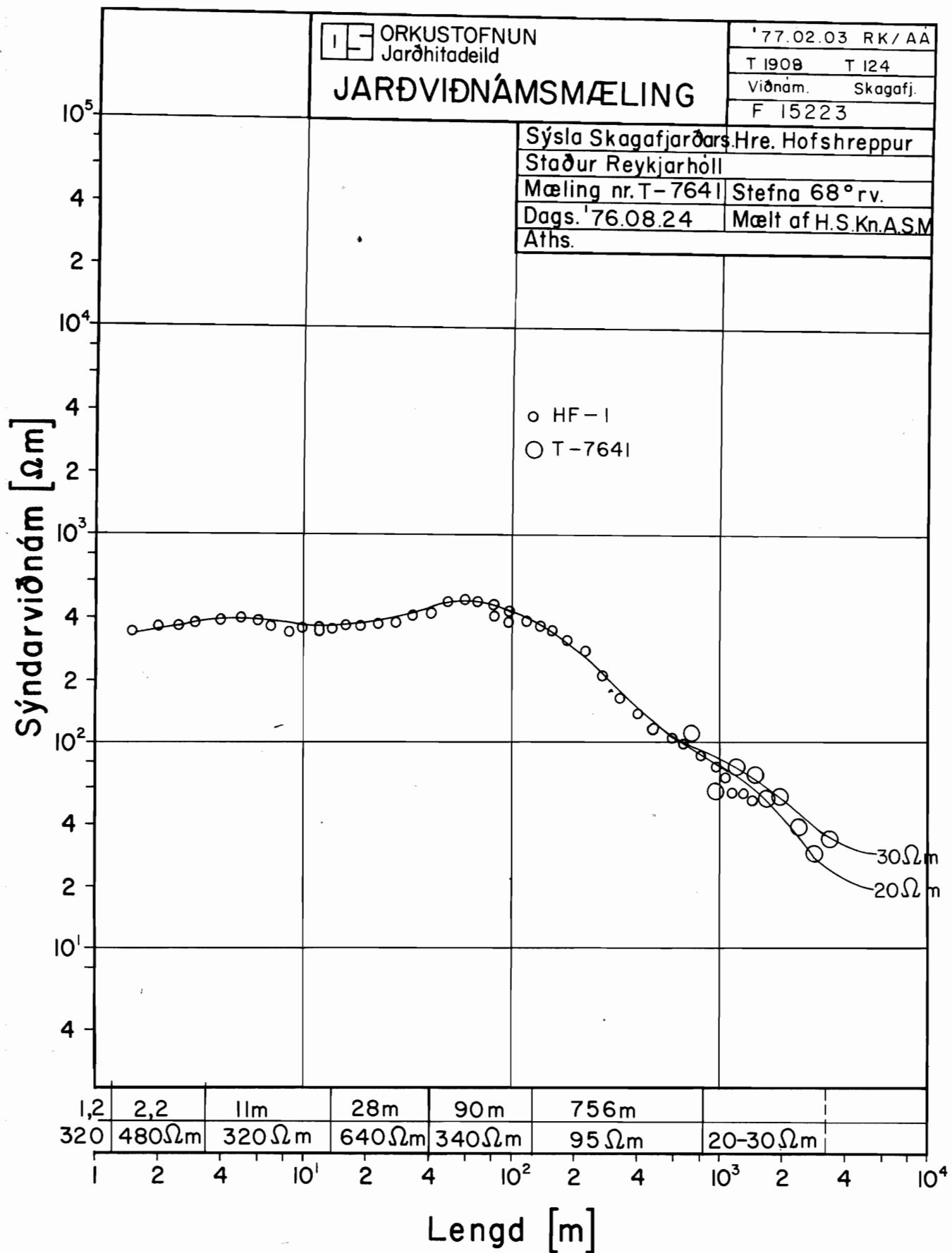
Skagafjörður Viðnám

F 15212

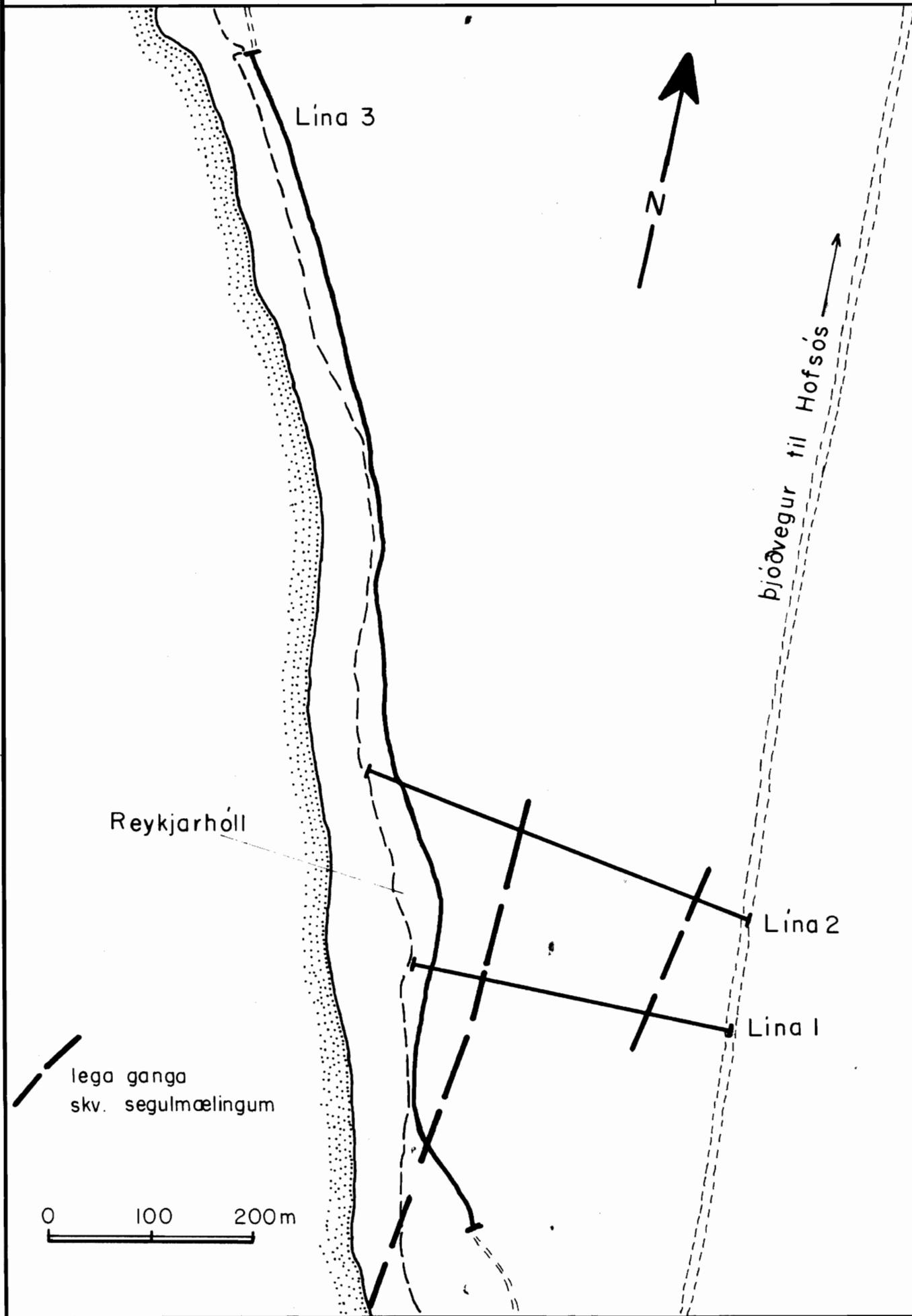

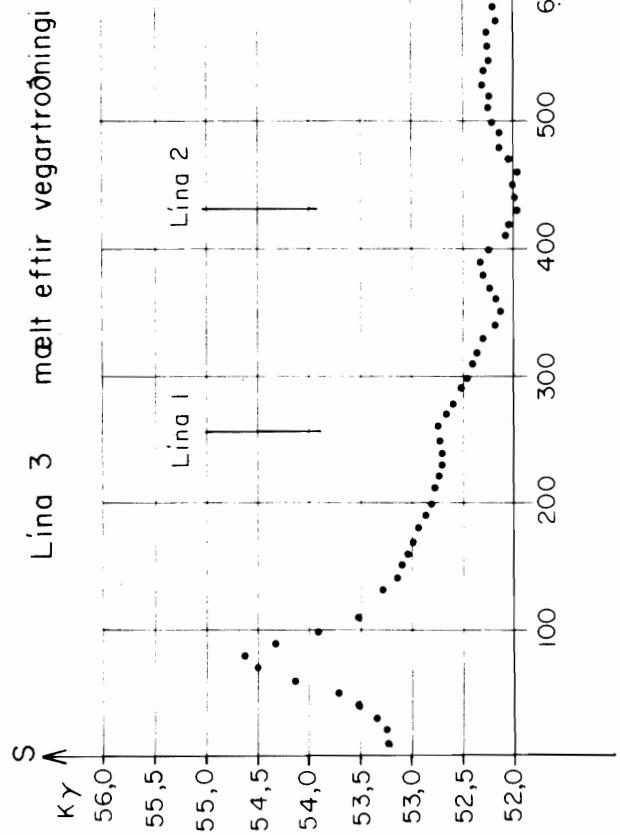
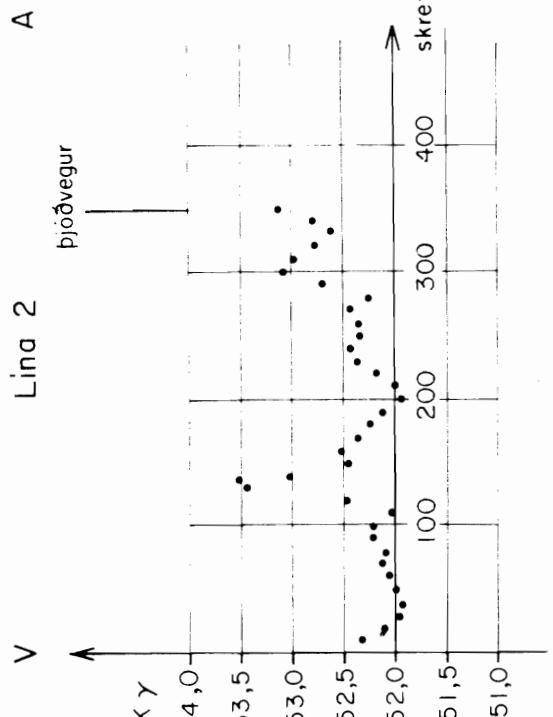
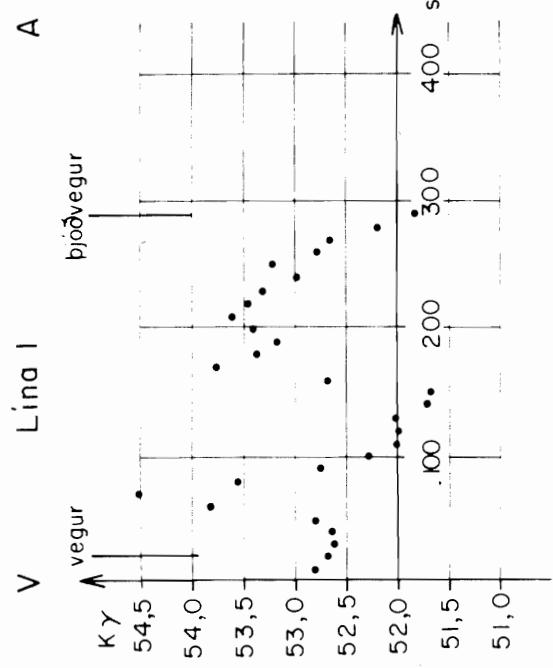

ORKUSTOFNUN

Segulmælingar við Reykjarnótt
Staðsetning'77.02.03 RK/AÁ
T 246 T 123
Segulm. Skagafj.
F 15217

ORKUSTOFNUN

770131 RK/AA
T 245 T 119
Sequim Skagafjörður
F 15213

Segulmælingar við Reykjarnhóli

